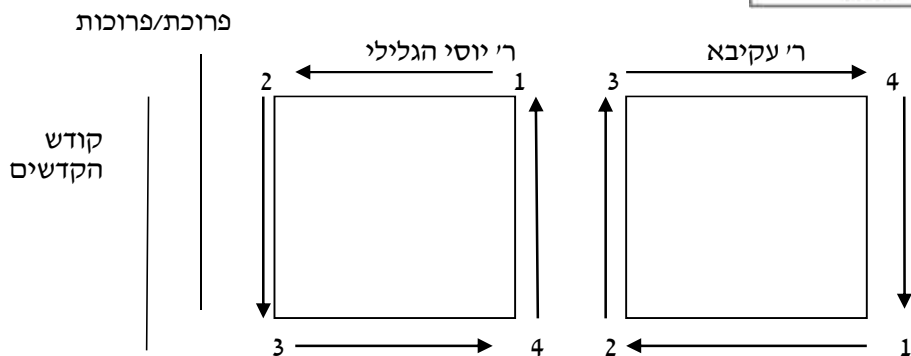

יומא נט

התחיל מחטא ויורד וכו'.
תנו רבנן: התחיל מחטא ויורד, מהיכן היה מתחיל –

מה עומד בבסיס למחלוקתם?

ר' יוסי הגלילי	ר' עקיבא	
כן מסכים איתו	לא מסכים איתו	אפשרות 1 – חולקים בדברי רמי בר יחזקאל – שכל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין, למזרח
ילפינן פנים מחוץ	לא ילפינן פנים מחוץ	אפשרות 2 – כולם מסכימים עם רמי בר יחזקאל אבל חולקים בעניין אחר
	<p><u>קושי</u>: נהי דלא יליף פנים מחוץ, אי בעי הכי נעביד, אי בעי - הכי נעביד! <u>תירוץ</u>: בגלל אין מעבירים על המצוות היה צריך להתחיל מדרום מערב אבל בגלל ויא אא אא האמה לא היה יכול ולכן צריך לחזור לשם ברגע שיכול (נתינה 2)</p>	
הקפה ברגל הטעם: סביב דמזבח פנימי כסביב דמזבח החיצון	הקפה ביד הטעם: כוליה מזבח פנימי במקום חדא קרן דמזבח חיצון קאי	אפשרות 3 – כולם מסכימים שאם צריך להקיף ברגל, לומדים פנים מחוץ אבל חולקים בהקפה ביד או ברגל
לומדים יד מרגל	לא לומדים יד מרגל	אפשרות 4 – כולם מסכימים הקפה ביד <u>דחיה</u> : ממשנתנו משמע שיש על זה מחלוקת כי רבי אליעזר אומר: במקומו היה עומד ומחטא - מכלל דתנא קמא לא סבירא ליה!

שיטת ר' אליעזר לפי ר' יהודה	שיטת ר' מאיר
במקומו עומד ומחטא	
ועל כולן היה נותן ממעלה למטה, חוץ מזו שהיתה לפניו ממש, שנותן ממעלה למטה, כי היכי דלא נתווסף מאניה	ועל כולן היה נותן ממעלה למטה, חוץ מאותה שבאלכסון שנותן ממטה למעלה

הזה ממנו על טהרו של מזבח.

שאלת בירור: מאי טהרו?

תשובה 1: אמר רבה בר רב שילא: פלגיה דמזבח (חצי גובהו), כדאמרי אינשי: טהר טיהרא, והוי פלגיה דיומא.

קושי מברייתא: מיתבי: כשהוא מזה אינו מזה לא על גבי האפר ולא על גבי הגחלים, אלא חותה גחלים אילך ואילך, ומזה.

תשובה 2: אלא אמר רבה בר רב שילא: על גלויה (גב) דמזבח, כדכתיב (שמות כד) *וכצמט השמים תטהר*.

מחלוקת ברייתא בנושא ההזאות על גב המזבח: תניא,

	חנניא	רבי יוסי
הדעה	בצד צפוני	בצד דרומי
הטעם	פיתחא בדרום קאי	פיתחא בצפון קאי

הסבר הטעם של שניהם: דכולי עלמא מיהא, היכא דגמרן מתנות דקרנות - התם, יהיב על גגו. מאי טעמא? אמר קרא: (ויקרא טז) *וטהרו מקום שקדשו שם טיהרו*.

שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון.

ויקרא פרק ד פסוק ז (הנושא: חטאת פנימי)

ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד.

ויקרא פרק ד פסוק ל (הנושא: חטאת חיצוני)

ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

הטעם ליסוד מערבי: דאמר קרא (ויקרא ד) *ואת כל דם הפר יטב, וכי נפיק - בההוא פגע ברישא*

המלים "וכי נפק..." לא מופיעים בכל הנוסחאות - ויש שלומדים את זה מ- *אשר פתח אהל מועד* (וצד מערבי מול הפתח)

ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומי.

ברייתא 1	(ויקרא ד) <i>וישפך את דם הפר על יסוד דרומי. אתה אומר יסוד דרומי, או אינו אלא יסוד מערבי?</i> אמרת: ילמד ירדתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל, מה יציאתו מן ההיכל - בסמוך לו, ואי זה - זה יסוד מערבי, אף ירדתו מן הכבש בסמוך לו, ואי זה - זה יסוד דרומי.
ברייתא 2	רבי ישמעאל אומר: זה וזה יסוד מערבי. רבי שמעון בן יוחאי אומר: זה וזה יסוד דרומי.

קושי על הברייתא השנייה: בשלמא רבי ישמעאל קסבר: ילמד סתום (חטאת חיצוני) - שלא ברור מהפסוק) ממפורש (חטאת פנימי) - *אשר פתח אהל מועד*, אלא רבי שמעון בן יוחאי מאי טעמא?
תירוץ: אמר רב אשי: קסבר פתחא בדרום קאי - כי מזבח ממוקם בצפון וכשיוצא מההיכל הוא עומד מול יסוד דרומי

המשך המחלוקת בין ר' ישמעאל ור' שמעון בר יוחאי - ושינוי במחלוקת: תנא דבי רבי ישמעאל דבבי רבי שמעון בן יוחאי: זה וזה יסוד דרומי. וסימניך: משכוח גברי לגברא.

תנו רבנן : מועלין בדמים, דברי רבי מאיר ורבי שמעון, וחכמים אומרים : אין מועלין בהן.

ר' מאיר ור' שמעון	חכמים
אין	אין
יש	אין
מעילה דאורייתא	מעילה דרבנן

למה אין מעילה דאורייתא?

ויקרא פרק יז פסוק יא

כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר :

עולא	אמר קרא לכפר - שלכם יהא
דבי רבי שמעון	לכפר - לכפרה נתתיו ולא למעילה
רבי יוחנן	היא - לפני כפרה כלאחר כפרה, מה לאחר כפרה אין בו מעילה (כי דבר שנעשתה מצוותה אין בו מעילה), אף לפני כפרה אין בו מעילה <u>קושי</u> : ואימא : לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה! <u>תירוץ</u> : אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו

